

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۳ جنوری ۲۰۲۲

عشق دیرین بین ناروی و طالب را دست کم نگیرید!

شنبه - ۰۲ دلو ۱۴۰۰ - کابل: در خیر های خواندیم و دیدیم که سرپرست وزارت خارجه نظام ملاسالار بازم با یک طیاره اختصاصی با جمعی از دوستان و متعلقان حاکمیت ملاسالار به دعوت وزارت خارجه دولت ناروی عازم آن کشور شده، قرار است ضمن این مسافرت با نمایندگان کشورهای اروپائی، امریکا و تعدادی از افغانها نیز دیدار نماید. در یادداشت امروز خواهم کوشید تا مختصراً از رابطه قدیمی بین طالب و ناروی نکاتی را خدمت شما تقدیم بدارم:

۱- در تبلیغ مسافرت هیأت رسمی طالب به ناروی، دیده می شود که خبر رسانی بسیار زیرکانه در همان چوکاتی صورت می گیرد، که نهاد های استخباراتی از جمله "سیا" خواستار آن است، یعنی همزمان با این که می خواهند این مسافرت را به خاطر "حرمت قایل شدن به متقی" با اهمیت جلوه دهند، مگر در عین حال می کوشند که نقش ناروی را به مثابه یک کشور کوچک اروپائی در سیاست های جهانی کم اهمیت جلوه دهند، در حالی که اصل مسأله غیر از این است. چه:

*- علی رغم آن که ناروی یکی از اعضای با سابقه پیمان تجاوزگر اتلانتیک شمالی یعنی "ناتو" است، مگر حاضر نشد عضو اتحادیه اروپا شود، این امتناع نه به خاطر دفاع از استقلال خودش، بلکه متابعت برده وار از سیاست های ستراتیژیک امپریالیسم امریکا و دفاع عملی از جهان شمولی دالر به مثابه ارز جهانی بوده، در تقابل با "یورو" واحد پولی اروپای متحد که می خواست و می خواهد در صورت امکان جانشین و رقیب دالر شود، اتخاذ شده است.

*- دولت ناروی به مثابه یکی از بازوهای مذاکراتی "سیا" زمانی شناسائی و سر زبانها افتاد، که در اواخر دوران کلینتن، حلقه خیانت به آرمان فلسطین را بر گردن "یاسر عرفات" از طریق مذاکرات "اوسلو" پایتخت ناروی انداخت.

*- تا جایی که به عشق دیرین بین طالب و دولت ناروی بر می گردد باید این را در نظر داشته باشیم که دولت ناروی در دوران نخستین حاکمیت طالب، نه تنها در پاکستان یکی از پولدارترین و قدرتمندترین کمیته های "انجو" ئی را دارا بود بلکه در تمام ۵ سال حاکمیت طالب در داخل افغانستان، از طریق فعال ساختن و اداره بیش از صد ها پروژه یکی از متحدین نزدیک طالب به شمار می رفت.

*- با در نظر داشت نکاتی که در فوق تذکار یافت، این را باید بدانیم که مسافرت کنونی، هر چند تلاش می گردد تا بنا بر کوچکی کشور میزبان قسماً کم اهمیت نشان داده شود، مگر بر مبنای ارتباطات عمیق دولت ناروی با "سیا" از یک جانب و عشق دیرینه بین طالب و دولت ناروی از جانب دیگر، می تواند سرآغاز یک حرکت سازشکارانه ای باشد که

در نهایت به ضرر مردم دربند افغانستان به ویژه زنان کشور و به نفع امپریالیسم و ارتجاع دست آموز آن در وجود طالب و شرکای احتمالی بعدی آن تمام خواهد شد.

۲- تاجائی که گفته شده، در مجموع اجلاس ناروی سه روز دوام می نماید، برنامه کاری آنها قسمی تنظیم شده که در روز اول صحبت های بین هیأت نظام ملاسالار و دولت های غربی، روز دوم بین آنهایی که به نام نمایندگان مردم افغانستان دعوت شده اند با طالب و روز سوم یک جلسه مشترک برگزار گردد.

بحث اساسی در اینجا، این نکته است که که هم دولت ناروی و هم دولت های غربی می توانند ادعای نمایندگی از دولت و حتا مردم شان را نمایند، چه حد اقل قانونیت خود را از قوانین انتخاباتی حاکم در جوامع شان دریافت داشته اند، نماینده نظام ملاسالار هر چند نمی تواند و حق ندارد به نمایندگی از مردم افغانستان صحبت نماید، مگر می تواند به نمایندگی از نظام داروتازیانه خودشان صحبت نماید؛ مسأله اساسی آن است که خانمها و آقایانی که به نمایندگی از زنان کشور و یا مردان از طرف دولت ناروی دعوت شده اند، نمایندگی شان را از کجا دریافت داشته اند؟
هموطنان گرامی!

با یک نگاه اجمالی به لیست افراد دعوت شده اعم از زنان و مردان، بروشنی دیده می شود که آنها به همان اندازه که از طرف مردم مطرود و رانده شده هستند، عکس آن به همان اندازه مورد اعتماد نهاد های استخباراتی غرب به ویژه "سیا" می باشند. یعنی آنها اگر قرار باشد به نمایندگی از کسی صحبت نمایند، فقط می توانند به نمایندگی از نهاد های استخباراتی صحبت کنند. زیرا به مثابه یک عامل و مهره استخباراتی شاید حق صحبت از جانب خود را نیز نداشته باشند.

هموطنان گرامی!

در وضعیتی که کشور ما قرار دارد، یعنی از یک طرف نظام ملاسالار هر نوع صدائی را در گلو خفه می نماید بدون آن که شهامت و وجدان پذیرش مسؤولیت آن را داشته باشد و از جانب دیگر پراکندگی و فقدان نهاد های مبارزاتی اعم از سازمان ها و اتحادیه های سیاسی و صنفی و مهمتر از همه نبود فضای دموکراتیک تا نماینده و نمایندگان با پشتوانه انتخاباتی و رأی مردم حق صحبت از جانب مردم را داشته باشد، صریحاً باید بنویسم که در چنین شرایطی هیچ کسی حق ندارد به نام مردم افغانستان اعم از زنان و یا مردان صحبت نماید. یعنی نه زنانی که به صورت نمایشی و "زینت المجالس" به دعوت دولت ناروی درکنار "متقی" و بقیه نمایندگان نظام ملاسالار نشسته اند حق دارند به نام و به نمایندگی از نام کشور صحبت نمایند و نه هم مردان دعوت شده. اینها اگر شرافت و وجدان داشته باشند و به خود این جرأت را بدهند تا واقعیت اوضاع کنونی را در فضائی که طالب و نظام ملاسالار به وجود آورده بیان دارند، می توانند فقط از طرف خود صحبت کنند، در غیر آن همان وجدان و شرف حکم می نماید تا از نشستن در کنار نوکران پاکستان و ارتجاع منطقه خودداری ورزیده، ننگ هم صحبتی با نوکران امپریالیسم و ارتجاع را در کارنامه های شان برجسته تر نمایند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!